

Sygn. akt	III AUa 1336/13
------------------	------------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **6 marca 2014 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Barbara Gonera SSO del. Jolanta Krzywonos (spr.)
	Protokolant	sekr. sądowy Anna Kuźniar

po rozpoznaniu w dniu **6 marca 2014 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **Z. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o emeryturę

na skutek apelacji wniesionej przez stronę pozwaną

od wyroku **Sądu Okręgowego w Przemyślu**

z dnia **30 sierpnia 2013 r.** sygn. akt **III U 911/13**

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Przemyślu pozostawiając temu Sądowi orzeczenie o kosztach w postępowaniu apelacyjnym .

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9. V.2013r Znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił Z. K. prawa do emerytury .

W podstawie prawnej decyzji organ rentowy powołał ogólne przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7. II.1983r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze / Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm./ oraz ustawy z 17.XII.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

/ Dz. U. z 2009 , Nr 153 , poz. 1227 ze zm ./.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał , iż odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury , gdyż do dnia 1.I.1999r nie został udowodniony wymagany 15 - letni okres pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych do stażu pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył wnioskodawcy okresu jego zatrudnienia od 1. VIII. 1969r do 27. X.1970r oraz od 25. X.1972r do 30.IX.1976r w GS (...) oraz od 9.XI.1976r do 1. X.1986r w Fabryce (...) w P. , ponieważ brak jest dowodów w postaci świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach .

Odwołanie od tej decyzji wniósł Z. K. zarzucając zaskarżonej decyzji nieuzasadnione przyjęcie , że nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez nie uwzględnienie okresu od 1. VIII. 1969r do 27.X.1970r oraz od 25.X.1972r do 30.IX.1976r w GS (...) oraz od 9.XI.1976r do 1.X.1986r w Fabryce (...) w P. jako zatrudnienia w szczególnych warunkach . Ponadto w okresie od 1. IX.1988r do 31. XII.1992r będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie (...) inż. P. K. w P. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym i gazowym wymienioną w Dziale XIV poz. 12 wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7.II.1983r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnych charakterze. Wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do emerytury oraz zasądzenie kosztów postępowania.

1

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powtarzając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji .

Wyrokiem z dnia 30. VIII. 2013r syg. akt III U 911/13 Sąd Okręgowy w Przemyślu w pkt. I wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy Z. K. prawo do emerytury w ustawowej wysokości , począwszy od 1. IV.2013r tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku , a w pkt. II zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy Z. K. kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił , że Z. K. urodził się (...), z

zawodu jest ślusarzem - spawaczem. W dniu 18. IV.2013r złożył wniosek o emeryturę zaznaczając , że jest członkiem Otwartego Funduszu emerytalnego i wniósł po przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu Państwa . W aktach organu rentowego znajdują się świadectwa pracy potwierdzające , że wnioskodawca w okresie od 1. VIII. 1969r do 30.IX.1976r był zatrudniony w (...) w P. na stanowisku ślusarz remontowy , w pełnym wymiarze czasu pracy , od 9.XI.1976r do 1. X.1986r był zatrudniony w Fabryce (...) w P. na stanowisku ślusarz - spawacz gazowy w pełnym wymiarze czasu pracy .

W okresie zatrudnienia w (...) w P. wykonywał prace spawalnicze , spawał między innymi wiaty stalowe, kraty , konstrukcje metalowe. Pracę wykonywał w warsztacie lub na terenie budów w Ż. , D. , P. .

Spawanie odbywało się metodą elektryczno-gazową . W zakładzie nie było innego spawacza. Ślusarze przygotowywali mu elementy do spawania .

Od 26.IX.1970r do 14.X.1972r wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową . W okresie od 26.IX.1975r do 15.1.1976r odbył kurs spawacza gazowego i uzyskał uprawnienia. Od 9. XI.1976r do 1. X.1986r pracując w Fabryce (...) w P. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu prace spawalnicze.

Wnioskodawca spawał głównie elektrycznie , jednak czasami także metodą gazową , zwłaszcza przy wycinaniu części do pras i nożyc uniwersalnych . Pracę wykonywał na hali w spawalni .Zajmował się spawaniem podzespołów do maszyn , pras , spawaniem nożyc uniwersalnych , korpusów do gwintarek . Wnioskodawca nie wykonywał prac ślusarskich , gdyż takie wykonywali inni pracownicy tj. ślusarze znajdujący się wyłącznie przygotowywaniem materiału do spawania , czyszczeniem , szlifowaniem itp. W okresie od 2. V. 1988r do 28.11. 1995r wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) inż. P. K. w P. , gdzie w okresie od 1. IX.1988r do 31. XII.1992r wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu

pracy prace przy spawaniu gazowo-elektrycznym. W większości prace wykonywane były na budowie,. Wnioskodawca jedynie wykonywał prace spawalnicze , zaś prace przygotowawcze wykonywali pomocnicy .

Sąd I instancji stwierdził ,że stan faktyczny ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych , oraz zeznań świadków i wnioskodawcy .

Sąd odmówił wiarygodności świadectwom pracy w zakresie wskazanych tam stanowisk na których pracował wnioskodawca . Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków i wnioskodawcy .Świadkowie bowiem przez wiele lat pracowali z wnioskodawcą w tych zakładach i znali zakres obowiązków Z. K. oraz rzeczywisty rodzaj jego pracy i jej charakter. Ponadto zeznania świadków są zgodne z zeznaniami wnioskodawcy , wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają . W okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) inż. P. K. w P. zarówno zeznania P. K. , oraz wnioskodawcy potwierdzają ,iż w czasie zatrudnienia w tym zakładzie w okresie od 1. IX.1988r do 31. XII. 1992r na stanowisku montera instalacji sanitarnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę przy spawaniu elektryczno-gazowym instalacji co.

Sąd Okręgowy w Przemyślu powołując treść art. 184 i 32 ustawy z 17.X.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych / Dz.U., z 2009r , Nr 153 , poz. 1227 ze zm./ oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

7. II. 1983r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze / Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm. / stwierdził , że wnioskodawca wykazał ponad 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach przypadający na dzień 1.I.1999r i spełnia wszelkie pozostałe przesłanki do nabycia prawa do emerytury przewidziane w przepisie art. 32 w związku z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W podstawie prawnej powołał ponadto art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Apelację od tego wyroku wniósł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. zarzucając naruszenie :

1/ przepisów prawa materialnego tj. art. 184 w zw. art. 32 ustawy z dnia 17.XII.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w powiązaniu z § 2 pkt. 1 i § 4 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7.II.1983r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach poprzez przyjęcie ,że wnioskodawca spełnia warunki do emerytury , pomimo ,że nie udowodnił ,iż posiada wymagany co najmniej

15- letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach na dzień 1.1.1999r ,

2/ art. 233 § 1 poprzez dokonanie jednostronnej oceny dowodów bez wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i wbrew zasadom doświadczenia życiowego i logiki i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części pierwszej poprzez oddalenie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja organu rentowego jest uzasadniona i skutkuje uchyleniem zaskarżonego wyroku do ponownego rozpoznania .

Uzasadniony jest zarzut Zakładu Ubezpieczeń Społecznych podniesiony w apelacji naruszenia przepisu art. 233 § 1 kpc .

Należy wskazać ,że Sąd I instancji tylko na podstawie zeznań wnioskodawcy i świadków ustalił, że we wszystkich spornych okresach wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych wykonując prace przy spawaniu odmawiając wiarygodności świadectwom pracy w

zakresie określonego w nich zajmowanego przez wnioskodawcę stanowiska pracy .Tymczasem z analizy świadectwa pracy z dnia 1. X.1976r wystawionego przez (...) Zakład (...) w P. wynika ,że wnioskodawca w okresie zatrudnienia od 1. VIII. 1969r

do 30.IX.1976r pracował jako ślusarz remontowy i w okresie tego zatrudnienia uzyskał kwalifikacje mistrza rzemiosła w zakresie ślusarstwa. W okresie zatrudnienia w Fabryce (...) w P.

Sąd I instancji przyjmuje ,iż wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w okresie od 9. XI.,1976r do 1. X.1986r przy spawaniu , gdy tymczasem ze świadectwa pracy z dnia 1. X.1986r wynika ,że pracował w tym zakładzie jako ślusarz , oraz przebywał w okresie tego zatrudnienia na urlopie wychowawczym. Według zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 26. II. 2001 r wystawionego przez ten zakład urlop wychowawczy trwał od 1. IX.1984r do 1. VIII.1986r . Sąd przyjął w oparciu o zeznanie wnioskodawcy i świadka P. K. ,iż w okresie od 1. IX.1988r do 31. XII.1992r wnioskodawca pracował przy spawaniu . Ze świadectwa pracy z dnia 28.11.1995r wystawionego przez P. K. natomiast wynika ,że wnioskodawca od 3. V.1988r do 28.11.1995r pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) inż. P. K. w P. na stanowisku monter instalacji sanitarnych , a pkt. 8 tego świadectwa pracy P. K. wpisał ,że wnioskodawca nie

wykonywał pracy w warunkach szczególnych .Zapis w tym dokumencie stoi w sprzeczności ze złożonymi przez P. K. zeznaniami w sprawie . Zeznał on bowiem ,że wnioskodawca pracował w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przy spawaniu .

Wszystkie te niejasności i sprzeczności wymagają dokładnego wyjaśnienia .

W ponownym postępowaniu Sąd I instancji zgromadzi dokumenty w postaci akt osobowych wnioskodawcy ze wszystkich zakładów , z których wnioskodawca domaga się zaliczenia pracy w warunkach szczególnych , dokona oceny zawartych w nich dokumentów , a zwłaszcza angaży , zakresu czynności , następnie ponownie przeprowadzi dowód z zeznań świadków i wnioskodawcy celem ustalenia rozbieżności między ich zeznaniami , a dowodami z dokumentów np. świadectw pracy .Wyjaśni rozbieżności między

zeznaniem świadka P. K. , a dokonanego przez niego zapisu w świadectwie pracy celem ustalenia jaką pracę wnioskodawca faktycznie wykonywał . Świadectwo pracy wskazuje ,iż nie pracował on w warunkach szczególnych w tym zakładzie tj. w okresie od 1. IX.1984r do 1. VIII.1986r., a świadek zeznaje ,że wnioskodawca pracował w warunkach szczególnych .

Po uzupełnieniu postępowania dowodowego we wskazanym kierunku Sąd dokona jego oceny według zasad określonych w art. 233 § 1 kpc . Wszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego pozwoli na poczynienie prawidłowych ustaleń i w konsekwencji na właściwą ocenę prawną sprawy .

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny stosownie do art. 386 § 4 kpc orzekł jak w sentencji wyroku .